

Απεργία πείνας ξεκινάει τη Δευτέρα 10 Νοεμβρίου ο Νίκος Ρωμανός ο οποίος κρατείται στη δικαστική φυλακή του Κορυδαλλού κατηγορούμενος για τη ληστεία σε τράπεζα του Βελβεντού και για συμμετοχή στην οργάνωση “Πυρήνες της Φωτιάς”

Με επιστολή που αναρτήθηκε στο indymedia αναφέρει πως επιλέγει αυτόν τον τρόπο ως διαμαρτυρία για την άρνηση του δικαστικού συμβουλίου να του χορηγήσει τις νόμιμες εκπαιδευτικές άδειες που δικαιούται,για να παρακολουθήσει μαθήματα στην πανεπιστημιακή σχολή που πέτυχε στις πρόσφατες Πανελλήνιες Εξετάσεις

Η επιστολή του Νίκου Ρωμανού, που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα indymedia.

“ΚΕΙΜΕΝΟ ΕΝΑΡΞΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ

Ασφυξία για μια ανάσα ελευθερίας.

Την περασμένη άνοιξη έδωσα πανελλήνιες εξετάσεις μέσα από τη φυλακή και πέρασα σε μια πανεπιστημιακή σχολή στην Αθήνα. Με βάση τους δικούς τους νόμους, λοιπόν, από τον Σεπτέμβρη δικαιούμαι να αρχίσω να παίρνω εκπαιδευτικές άδειες από τη φυλακή για να παρακολουθώ το πρόγραμμα της σχολής.

Όπως είναι λογικό, οι αιτήσεις που έχω κάνει έχουν καταλήξει στα αζήτητα, γεγονός που με οδηγεί να διεκδικήσω αυτό το αίτημα με οδόφραγμα το σώμα μου.

Σε αυτό το σημείο είναι απαραίτητο να ξεκαθαρίσω το πολιτικό μου σκεπτικό ώστε να μπει ένα πλαίσιο γύρω από την επιλογή που πραγματοποιώ.

Οι νόμοι, εκτός από εργαλεία ελέγχου και καταστολής, αποτελούν ταυτόχρονα και μια διατήρηση ισορροπιών ή αλλιώς αυτό που επιγραμματικά ονομάζουμε κοινωνικά συμβόλαια, αντανακλούν κοινωνικοπολιτικούς συσχετισμούς και διαμορφώνουν τμηματικά ορισμένες θέσεις διεξαγωγής του κοινωνικού πολέμου.

Γι’ αυτό και η επιλογή που κάνω θέλω να είναι όσο το δυνατόν πιο ξεκάθαρη: δεν υπερασπίζομαι τη νομιμότητά τους· αντίθετα, απευθύνω έναν πολιτικό εκβιασμό ώστε να κερδίσω ανάσες ελευθερίας από την ισοπεδωτική συνθήκη του εγκλεισμού.

Σε αυτό το σημείο ανοίγει ένα ζήτημα που αφορά τις διεκδικήσεις μας σε καθεστώς αιχμαλωσίας. Είναι δεδομένο πως αντιφάσεις πάντα υπήρχαν και θα υπάρχουν σε τέτοιες συνθήκες. Εμείς, για παράδειγμα, συμμετείχαμε στη μαζική απεργία πείνας των κρατουμένων ενάντια στο νέο νομοσχέδιο ενώ είμαστε φανατικοί εχθροί όλων των νόμων· αντίστοιχα πολλοί σύντροφοι έχουν διαπραγματευτεί με οδόφραγμα το σώμα τους τους όρους του εγκλεισμού τους («παράνομες» προφυλακίσεις, άρνηση σωματικού ελέγχου, παραμονή σε μία φυλακή), και πολύ καλά έκαναν.

Το συμπέρασμα λοιπόν είναι ότι, από τη συνθήκη που βρισκόμαστε, πολλές φορές είμαστε αναγκασμένοι να μπούμε σε ένα στρατηγικό πόλεμο θέσεων που είναι αναγκαίο κακό εδώ που βρισκόμαστε.

Με αυτή μου την επιλογή, τα πολιτικά χαρακτηριστικά της οποίας συγκεκριμενοποιούνται στον ίδιο τον τίτλο του κειμένου, δίνεται η δυνατότητα να ανοίξει ένα μέτωπο αγώνα σε μια χρονική συγκυρία ιδιαίτερα κρίσιμη για όλους μας.

«Ακριβώς, η ποίηση είναι η τέχνη του ατόφιου. Είναι αυτή που παραμένει ανυπότακτη, όταν η τάξη του διαφανούς έχει υποτάξει όλα τα άλλα είδη του λόγου. Όταν οι λέξεις έχουν προσεκτικά απολυμανθεί και στολιστεί σα μαρκησίες της αυλής, αφού θα καταλήξουν στο κρεβάτι του πρίγκιπα, όσο κι αν αυτό τις τρομάζει, και θα παραστήσουν τις σεμνές, θα υποκριθούν ότι έχουν αρετές που έχουν χάσει από καιρό στο βούρκο του συμβιβασμού και της εκπόρνευσης. Η ποίηση ή είναι ασυμβίβαστη ή δεν είναι τίποτα». (Ζαν-Μαρκ Ρουγιάν)

Συντρόφισσες και σύντροφοι, εδώ και καιρό μας εγκλωβίζουν. Από τα αστυνομικά μπλόκα και τα αντιτρομοκρατικά πογκρόμ, στα συμβούλια των οικονομολόγων που εξοντώνουν όσους δε χωράνε στις στατιστικές τους. Από τους έλληνες βιομηχάνους που αντιστέκονται στην επέλαση των πολυεθνικών κολοσσών στηρίζοντας τον όψιμο σοσιαλισμό του ΣΥΡΙΖΑ, στο καθεστώς έκτακτης ανάγκης, με πολιτικούς που προβάρουν το κοστούμι του υπερ-πατριώτη πάντα δουλικού για το καλό του τόπου, από τους μπάτσους και το στρατό που εξοπλίζονται με όπλα τελευταίας τεχνολογίας για την καταστολή εξεγέρσεων, στις φυλακές υψίστης ασφαλείας.

Ας πούμε τα πράγματα με τ’ όνομά τους: αν κάτι εκμεταλλεύεται το κράτος, αυτό δεν είναι

άλλο από την αδράνεια που πλέον έχει μονιμοποιηθεί ως μια φυσιολογική συνθήκη.

Σε λίγο θα είναι πια αργά, και η εξουσία με το μαγικό ραβδί της θα δίνει έλεος μόνο σε όσους γονατίζουν υποτακτικά μπροστά στην παντοδυναμία της.

Το σύστημα οραματίζεται ένα μέλλον όπου οι επαναστάτες θα θάβονται ζωντανοί σε «καταστήματα κράτησης εντατικού σωφρονισμού», μέσα στα οποία θα επιχειρείται η σωματική, ψυχική και ηθική καταστροφή τους.

Ένα πρωτότυπο μουσείο ανθρώπινης φρίκης όπου τα ζωντανά εκθέματα θα έχουν κρεμασμένη πάνω τους την ταμπέλα «παραδείγματα προς αποφυγή», ανθρώπινα πειραματόζωα πάνω στα οποία θα δοκιμαστούν όλες οι σαδιστικές προθέσεις της εξουσίας.

Ο καθένας απαντάει στα διλήμματα και κάνει τις επιλογές του. Ή θεατές σε απομονωμένες πολυθρόνες μιας ευνουχισμένης ζωής ή δράστες των γεγονότων που διαμορφώνουν την εξέλιξη της ιστορίας.

Εκείνο το βράδυ με το βλέμμα καρφωμένο στον ορίζοντα είδαμε πολλά αστέρια να πέφτουν διαγράφοντας τις δικές τους χαοτικές διαδρομές. Κι εμείς μετρούσαμε και ξαναμετρούσαμε, κάναμε ευχές, υπολογίζαμε τις πιθανότητες. Το ξέραμε ότι η επιθυμία μας για μια ελεύθερη ζωή έπρεπε να περάσει πάνω από όλα όσα μας καταπιέζουν, μας δολοφονούν, μας καταστρέφουν, γι’ αυτό βουτήξαμε στο κενό, όπως ακριβώς τα αστέρια που βλέπαμε να πέφτουν.

Από τότε άπειρα αστέρια πέσαν, μπορεί να ήρθε η ώρα να πέσει και το δικό μας, ποιος ξέρει; Αν είχαμε έτοιμες τις απαντήσεις δε θα γινόμασταν αυτό που είμαστε αλλά ιδιοτελή καθάρματα που θα διδάσκαμε στους ανθρώπους τρόπους να γίνουν τρωκτικά που τρώγονται μεταξύ τους όπως κάνουν σήμερα.

Τουλάχιστον εμείς παραμένουμε ακόμα απόλυτοι και πεισματάρηδες όπως οι άνθρωποι της πάστας μας. Και όσοι από εμάς με έναν πόνο έκλεισαν τα μάτια τους και ταξίδεψαν μακριά, παραμένουν με το βλέμμα κολλημένο σε εκείνον το βραδινό ουρανό που κοιτάζαμε και εμείς. Και μας βλέπουν να πέφτουμε, αστέρια όμορφα και λαμπερά. Τώρα ήρθε η σειρά μας. Τώρα πέφτουμε χωρίς δισταγμό.

Από τη Δευτέρα 10/11 ξεκινάω απεργία πείνας χωρίς να κάνω βήμα πίσω, με την αναρχία πάντα στην καρδιά μου.

Υπεύθυνο για κάθε μέρα απεργίας πείνας, και ό,τι συμβεί από εδώ και μπρος, είναι το συμβούλιο της φυλακής που αποτελείται από τον εισαγγελέα Νικόλαο Ποιμενίδη, τη διευθύντρια Χαραλαμπία Κουτσομιχάλη, καθώς και την κοινωνική λειτουργό.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΠΙΘΕΣΗ

ΥΓ. Προς όλους τους «αγωνιστές» των σαλονιών, τους επαγγελματίες ανθρωπιστές, τις «ευαίσθητες» προσωπικότητες της διανόησης και του πνεύματος: προκαταβολικά στα τσακίδια.

Νίκος Ρωμανός

Δικαστική Φυλακή Κορυδαλλού